

GİRESUNLU KORE GAZİLERİ VE ANILARI

***VETERANS FROM GİRESUN INVOLVED IN KOREAN WAR AND THEIR
MEMOIRS***

ГИРЕСУНСКИЕ ВОИНЫ КОРЕИ И ИХ ВОСПОМИНАНИЯ

Selçuk SARI *

ÖZET

Kore toprakları, coğrafi konumu ve sahip olduğu kaynakları sebebiyle İlk çağlardan itibaren hedef noktası oldu. Çin'in topraklarını büyütme planı, Japonya'nın büyük Japon imparatorluğu projesi ve Rusya'nın sıcak sulara inme fikri bu coğrafyada çakıştı. 1910 yılında Kore, Japonya'nın ilhakına uğradı. İkinci Dünya Savaşı Sonunda Japonya'nın yenilmesiyle bölgede Japon etkisi azaldı. Ardından bölgede Rusya ve ABD etkisi görülmeye başlandı. Bu dönem de Kore'de iki devlet kuruldu. İlerleyen dönemde durum nüfuz mücadelesine döndü ve savaş durumu ortaya çıktı. Türkiye'de Birleşmiş Milletler üyesi olarak Kore'ye asker gönderdi. Türk askeri Kore'de büyük bir kahramanlık gösterdi ve savaşın kazanılmasında önemli bir etken oldu.

Anahtar Kelimeler: Kore, Kore savaşı, Birleşmiş Milletler, Kore savaşı ve Türkiye, Kore Savaşı Gazileri

ABSTRACT

Korea has always been the focus of attention since the first ages because of its geographical position and resources. China's plan of growth, Japan's project of a large Japanese Empire and Russian's ideal of getting into warm-waters overlaped in this geography. In 1910, Korea was annexed by Japan. In the aftermath of the defeat Japan experienced in the 2nd World War, Japan gradually began to lose its influence in the region. After that, America and Russia began to paly an influencial role in the region. In that period, two satets were established. In the course of time, a situation that we can call 'power-struggle or fight' was witnessed in the region. The eventual outcome was, ofcourse, a war. As a member of the United Nations, Turkey also sent military troops to the region. Turkish military force dispalyed a enormous example of bravery and played a key role in the success of the war.

Key Words: Korea, Korean War, United Nations, Korean War and Turkey, Korean War Veterans

* Araştırmacı-Giresun/TÜRKİYE

РЕЗЮМЕ

Корейская земля, из-за своего географического местоположения и из-за некоторых источников с первых эпох была точкой на которую целились. В этой географии состыкавался план Китая расширить землю, проект Японии о большой Японской Империи и идея России спуститься к горячим водам. Корея в 1910 году была завоевана Японией. После того как во Второй Мировой Войне Япония проиграла, в этой области влияние Японии уменьшилось. После этого в этой области замечается влияние России и США. В этот период в Корее основывается два государства. В последующий период времени ситуация обернулась в борьбу за влияние и произошла война. Турция как член Соединенных Наций послала в Корею военных. Турецкий воин в Корее показал большой героизм и был очень важным фактором для победы войны.

Ключевые Слова:

Корея, Корейская Война, Соединенные Нации, Корейская Война и Турция, Воины Корейской Войны.

1. Giriş

Kore tarih boyunca Uzakdoğu da üç hükümlan gücün (Rusya, Çin, Japonya) ortak çıkarlarının bulunduğu ve her birinin sahip olmak istediği bir yarımada olmuştur. Jeopolitik konumu Kore'yi, eski zamanlardan beri Asya Kıtası ile Japon Adaları arasında bir köprü aynı zamanda bir savaş sahası haline getirmiştir. Ulaşım hatlarının kesişim noktası olması, Japonya'nın askeri ve endüstri merkezlerine yakınlığı ve donmayan limanlara sahip olması Kore yarımadasının değerini artırmıştır. Yukarıda sayılan özellikleri ile Doğu Asya'nın kuvvetli ülkeleri için stratejik önemi olan Kore Yarımadası, aynı zamanda Pasifik' ten gelecek Uzak doğulu ve Batılı güçlerin Asya içlerine doğru ilerlemelerine olanak vermektedir (Üzmez 2006: 42).

1910 yılında Kore Japonya'nın ilhakına uğramıştır. İkinci Dünya savaşının başlarında da Japonya'nın işgali altında kalmıştır. Savaş sonunda Japonya'nın yenilmesiyle bölgede Japon etkisi azalmıştır. Bu tarihten itibaren bölgede Rusya ve ABD etkisi başlamıştır. Savaş sonunda Japonya bölgeyi boşaltmak ve askerlerini tahliye etmek zorunda kalmıştır. Bu tahliye işlemi sırasında güneyi ABD kuzeyi de Rusya tahliye etmekle görevlendirilmiştir. Bu iki devlet Japonya'yı bölgeden tahliye ederken kendileri bölgeye yerleşmiş ve bölgede iki kutuplu bir oluşum ortaya çıkmıştır (Üzmez 2006: 45).

İkinci Dünya Savaşı sonunda, kuzeyi Rusya, güneyi ise ABD denetimi altında olmak üzere Kore fiilen ikiye bölünmüştür. Kore Yarımadası'nda savaş, Rusya desteğinde Kuzey Kore'de kurulan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin, güneyde ABD desteğinde kurulan Güney Kore Cumhuriyeti'ne baskın tarzında saldırmasıyla başlamıştır. Amaç Kore Yarımadası'nı komünist bir idare altında birleştirmektir. 27 Haziran'da BM Güvenlik Konseyi Kuzey Kore'yi barışı bozduğu için suçlu ilân etti. Silâhlı taarruzları gidermek ve bölgedeki uluslar arası barışı sağlamak için BM üyesi tüm ülkelerin, Güney Kore Cumhuriyeti'ne gereken yardımda bulunmalarını önerdi. Türkiye, Kore'de BM Komutanlığı kurulduktan sonra 25 Temmuz 1950'de, bu komutanlığın emrine 4500 kişilik bir kuvvet vermeyi kararlaştırdı (Güven 2007: 107).

Birinci Türk tugayı, 17 Eylül 1950'de İzmir'den hareket ederek 12 Ekim 1950'de öncü takım Pusan limanına ulaştı ve 17 Ekim'de ana birliği de Pusan'dan karaya çıktı. Aynı gün Pusan'dan hareket ederek 20 Ekim'de Taeg'e ulaşıp Birleşmiş Milletler ordularına katıldı.

10 Kasım'da Taeg'den hareket ederek 21 Kasım'da Kunuri'ye ulaşarak Amerikan 9. Kolordusu'nun sağ kanadında konuşlandırıldı (Güven 2007:157). Kore Savaşı'nda çok kritik noktalarda görevler üstlenen Türk Tugayı 6 Ocak 1951'de Chonan'da 20 gün ihtiyatta kaldıktan sonra savunma mevziinin bir bölümünü elde geçirmekle görevlendirildi. Bu görev için 24 Ocak'ta Chonan'dan hareket eden Türk Tugayı'nın yapacağı muharebenin amacı, düşman mevziine cepheden taarruz etmektir (Güven 2007:159).

Sonuçta 26 Ocak 1951'de Kumyangjangni kasabası, 156 rakımlı tepe ve 25 Ocak 1951'de de düşmanın direniş gösterdiği 185 rakımlı tepe ele geçirildi. Bu başarılı muharebelerinden dolayı Türk Tugayı'na Amerikan Kongresince Mümtaz Birlik Nişanı ve beratı verildi. Ayrıca Türk Silâhlı Kuvvetlerine Güney Kore Cumhurbaşkanlığı Birlik Nişanı verildi (Güven 2007:187)

2. Giresunlu Kore Gazilerinin Anıları

Bu savaşın oluşumunun daha iyi kavranılmasında savaşın gidişatını değiştiren askerlerimizin, gazilerin anıları son derece önem arz eden bir etkidir. Bu sebeple çalışmamızın asıl konusu olan gazilerimizle yapmış olduğumuz mülâkatlardan genel bir bakış açısıyla savaş hakkında bilgiler edinmeye çalıştık. Anadolu'nun değişik yerlerinde acemi eğitimlerini gören askerlerimiz uzaklarda, yerini bile bilmedikleri bir ülkede savaş olduğunu o dönemin zor koşullarında nadir bulunan radyolardan duymaktadırlar. Ancak bu savaşın onların hayatlarını da etkileyeceği bilememektedirler. Ta ki Türkiye'nin de bölgeye Birleşmiş Milletler bünyesinde asker gönderme kararı çıkana kadar. Bu kararlar birlikte Türkiye genelinde birliklerden asker seçilmeye başlandı. Gönüllü olanları seçildi. Ardından da özel eğitim ve kurs dönemi başladı.

Amerika'dan gelen yetkilerin de incelemelerde bulunmalarının ardından hazırlıklar tamamlanıp yola koyulma zamanı geldi. İzmir limanından Amerikan savaş gemilerine binerek Yunan askerleriyle birlikte yaklaşık bir ay süren yolculuğun ardından Güney Kore'nin Seul ve Pusan limanlarına ulaşıldı. Türkiye Kore'ye gönderilen ilk grubun ayrılış tarihi olan 25 Eylül 1950'den son grubun dönüş tarihi olan 30 Haziran 1971'e kadar bölgeye asker göndermeye devam etti. Bu süre içerisinde; 1950-1960 yılları arasında 10 tugay, 1961-1966 yılları arasında 6 bölük, 1966-1971 yılları arasında da 5 şeref kıtası ile temsil edildi (Güven 2007: 213). Gönderilen askerlerden sadece ilk üç grubu toplam da 14.936 Türk askeri muharebelere katıldı.

Mevcutla oranlandığında Türk tugaylarının kaybının % 22 olduğu görülmektedir. Şehitlerin toplam kayba oranı da % 27'yi bulmaktadır. Bu durum da Türk kuvvetlerinde bölgede ne kadar çetin bir mücadele verdiğinin göstergesidir (Güven 2007: 211). Savaşın en hararetli dönemini yaşayanlar Kunuri muharebesinin de yaşandığı, günlerce süren çatışmalara giren ilk grup oldu. Türk askerinin geldiği dönemde Birleşmiş milletler güçlerinin elinde sadece iki şehir kalmıştı. Türk askerinin ilk çatışmalarda gösterdiği cesaret ve kazandığı başarılar diğerlerine de ümit verdi.

Görüşüğüm on yedi gazinin anlattıkları ilginç ve etkileyici olaylara yer verdim. Aşkı Gürel görüşüğüm gazilerden biri. Kore'ye gönderilen üçüncü birlik de görev almış. Anlattıkları Kore halkının içinde bulunduğu durumu açıkca ifade ediyor. Her bataryanın kenarında bir depo vardır. Yemek kııntısı, çöp falan hep oraya atılıyordu. Günün birinde suyun yanında elimi yüzümü yıkadım da bir abdest alayım dedim.

Çıtır çıtır bir ses geliyor. Sağa bakıyorum, sola bakıyorum hiçbir şey yok. Depo da bir şey olabileceği de aklıma gelmiyor. Ses baya devam etti. Sonra deponun yanlarına bakmaya başladım. Deponun çinkodan bir kapağı vardı kapağı geri attım. Birde baktım ki içinde bir Koreli. Adam o çöplerin içinde yemek arıyor. Yanında bir çantası var. Hem kendi yiyor

hem de çantaya koyuyor. Bir ağzına atıyor bir çantaya koyuyor. O kokmuş çürümüş yiyecekleri öyle yiyor ki şaşırıdım adamı görünce. Deponun kapağına vurdum sestem irkilip geri döndüğünde beni gördü. Bana doğru baktı “*hey Turkish*” diyerek bana seslendi. Onlar bize Türkîş diyorlardı. Adam bana baktı karnını gösterdi. Açım demek istedi aklıncı, bende acıdım ona. Ben buna iki ekmek, bir kutu helva, bir kutuda peynir verdim gönderdim.

Kore’de halk sefalet içindeydi ve açlık vardı. Kurşun, mermi yemeyen ağaç nerdeyse yoktu. Ağaçlar top mermisi isabet etmesinden bembeyaz olmuş. Kimisi olmuş kıpkırmızı. Her şey harap olmuş. Adam yiyecekleri aldı benden biraz uzaklaştı. Ne yapıyor biliyor musun “*hey Turkish! Thank you were much*” demeye başladı. Bir değil iki değil. On metre gidiyor söylüyor. Bu olay hiç aklımdan çıkmıyor. Allah adamı açlıkla terbiye etmesin. O kadar sevindi ki onları verdiğime. Aslında bataryanın yanın yaklaşmak yasak. Ama adam aç yasak dinler mi. Gece gündüz derelerde kurbağa toplayıp yiyorlar. Yakınımız da olduğundan görüyorduk. Hatta birde onun için dövüşüyorlar.

Kore’ye gönderilen ilk birliğin askerlerinden olan Ali Bahat, Kore’de başından geçen olayları ve ünlü Kunuri savaşında yaşadıklarını anlattı. Bir gün jeeple birliğe giderken kaza geçirdim. Jeep çamurdan kaydı ve yolun altına düştü. Biz araba da beş kişiydik ve aşağı indik. Şoföre de dedik ki; sen geri vitese al arabayı çalıştır biz de itelim. Şoför arabayı çalıştırdığı anda araba çamurdan çıktı. Ben de arkasındaydım. Çamurdan çıkar çıkmaz benim üzerime geldi. Bana vurunca yere düştüm arka teker üzerimden geçti. Çaprazlamasına üzerimden geçti ama ben de kendimden geçtim. Yere yığılı kaldım. Ne olduğunu anlamadım. Hemen arabanın altından beni aldılar. Kendimde değilim ama şoföre kızdıklarını duyuyorum. Beni hemen kaldırdılar yerden revire gönderdiler.

Doktorlar kontrol etti. Allahtan hiçbir şey olmamıştı. Sadece biraz incinme oldu. Jeepin arka tekeri denk geldi. Ön tarafı gelseydi beni öldürürdü. Bizim yanımızda savaş muhabirleri vardı. Sürekli çekim yapıyor, fotoğraf çekiyor ve bizimle ilgili haberler yapıyorlardı. Ben bu kazayı yaşadığım zaman da yanımızdalarmış. Hemen bir fotoğraf çekmişler altına bir haber yazmışlar ki düşman başına. Kore’de Ali Bahat ismin de Giresunlu bir Türk askeri kaza sonucu aracın altında kaldı ve kafası koptu. Bizimkilerde köyde kalıyordu. Bu haber ulaşmış onlara. Şehirde bu haberi gören bir akrabam gazeteyi alıp köye çıkmış. Bizimkiler başlamışlar ağlayıp sızlanmaya.

Ben askere gitmeden önce evlenmişim. Bir de çocuğum vardı. Benim haberimi duyanlar bizim eve toplanmış. Sonra da benim hanıma göstermişler haberi. Gazetede kafası kopmuş yazdığını görünce onlar bu kesin ölmüştür. Kafası kopan adam daha yaşar mı deyip benim öldüğümüne kanaat getirmişler ve benden ümidi kesmişler. O zaman da gelmemize az bir zaman kalmıştı. Ben on bir ay Kore’de kaldıktan sonra geri döndüm. Giresun’a indiğim zaman benim hayatta olduğumu gören komşular hemen müjde vermek için köye gitmişler. Durumu bana anlattılar. Ailen seni ölü biliyor dediler. Köye gittiğimde benim için büyük bir karşılama hazırlamışlardı.

Kore’de geri çekildiğimiz cephe hattanın içerisinde de yerleşim yeri vardı. Biz geri çekilirken onları da bölgeden götürüyorlardı. Çünkü biz gittikten sonra onların da hayatları tehlike altında kalıyordu. Biz çekilirken onları da hemen tren istasyonuna götürüp, orada hangi trene denk gelirlerse bindirilip gönderiliyorlardı. Bazen yolcu treni bazen de yük katarlarına tıka basa doldurulup uzaklaştırılıyorlardı. Yol üzerinde araçlarla ilerliyoruz. Gözüme birkadın ilişti. Biri sırtında ikisi elinde üç çocuğu var. Birde sırt çantası var. İçinde yemek mi var eşyayı var bilmiyorum. Sırtında büyük bir çanta yanında da çocukları yolun üzerinde yürüyordu. Birden elinde ki çocuğun birinin elini bıraktı. Çocuğu yolun ortasında bırakıp yoluna devam etti. Biraz ilerliyor, sonra dönüp

bakıyor. Çocuk uzaktan bakıp bakıp ağlıyor feryat ediyor. Annesi daha dönüp de bakamıyor. Biz çocuğun yanından geçip gittik. Birazdan da annesinin yanından geçtik. O da ağlıyordu. Bir anne çocuğunu nasıl olurda göz göre göre ölüme terk eder diye konuştuk. Biz çocuğu almayı düşündük ama bizde savaşıyoruz. Çocuğu cephe de korumak mümkün değil. Bu olay her aklıma geldiğinde duygulanırım.

Gönderilen ilk askerlerden biri olan Hüseyin Hamurcu'nun Kore'de yaşadığı olay insanının alışkanlıklarından kolay kolay vazgeçemediğinin örneği. Yemek sıkıntımız yoktu ama ekmek sıkıntısı vardı. Bize ekmek olarak iki dilim bisküvi verdiler. Ben yemekle ekmek yemediğim zaman yemek yediğimi anlamıyorum. Diğer arkadaşlar da aynı şekilde. Ekmek yemeden kendimizi yemek yemiş saymıyoruz. İki dilim bisküvi kime fayda edecek. Oraya geldiğimiz üçüncü günü bizi teftiş için Tahsin Yazıcı geldi. Bizi iştımaya geçirdiler. Tahsin Yazıcı sordu; *çocuklar bir sıkıntısı olan, bir isteği olan, eksikliği olan var mı?* Ben üç adım öne çıktım. Aslında hiç eksiklerimiz yok. Çok rahatız ama ben ekmeksiz dayanamadım.

Tahsin Yazıcı baktı. *“Başka şikâyeti olan var mı?”* dedi kimse çıkmadı. Sonra yanıma yaklaştı alçak sesle benimle konuşmaya başladı. *“Eksiğin ne, neye ihtiyacın var, mektubun mu gelmiyor?”* dedi. Komutanım geleli üç beş gün oldu. Bu sürede buraya mektup gelmez ki zaten. Benim derdim mektup değil ben aç kalıyorum bu ekmek beni doyurmuyor dedim. Tahsin Yazıcı'da beni öne aldı diğer arkadaşlara seslendi. *“Oğlum bu ekmek bizimkilere benzemiyor. Bende bu gün 25. Tümen'e haber gönderdim. Ya bu gün öğlen yemeğinde ya da en geç yarın sabah kahvaltısına bizim ekmeklerden ekmek çıkaracaklar”* dedi.

Bu habere çok sevindik. Yüzbaşıya da tembih etti, *“bu arkadaşın yarın yemek kuyruğunda ilk sıraya geçireceksin, yemeğini de bol, sulu yerinden vereceksin”* dedi. Biz oradan dağıldık. Yarın biz yemek kuyruğuna dizildik. Etrafı açık, geniş bir alana çıktık. Alanda üç tane varil var. Birde yığın halinde çimento torbalarına benzeyen kâğıt torbalar var. Biz varillerde ki suyu gördük. Torbaları da çimento torbası sandığımızdan herhalde biz mevzi yapacağız, harç yoğuracağız diye düşündüm. Sonra yemekler dağıtılmaya başlandı. Yüzbaşı bani geldi sıramdan aldı, sıranın başına geçirdi.

O gün yemekler bol sulu yapılmıştı. *“Arkadaşın yemeğini bol sulu verin”* dedi. Oradan biz o torbaların başına geçtik. Torbaların ağzını açtılar. Bizim çimento sandığımız şeyler meğer ekmek torbasıymış. Her birinin içinde beş tane bizim tava ekmeklerine benzeyen ekmeklerden vardı. Ben içinden bir tane aldım gittim. Sonra geldim bir yarım daha aldım. Aslında ben onu da tam alırdım da almaya utandım. Bizim bir öğünde bir ekmek yiyeceğimizi duyan Amerikalılar buna çok şaşırılmışlar. Bir öğünde bir ekmeği tek kişi nasıl yiyebilir diyerek bizi izlemeye gelmişler. Yüzbaşı *“Amerikalılar sizin bir öğünde bir ekmek yiyeceğinize inanamamışlar bir doktorla, bir gazeteci göndermişler”* dedi. Neyse ben yemek yerken bir gazeteci resim çekti. Bizde her gün çıkan *Nortstar* adlı bir gazete vardı. Amerikalı gazeteci Türkler bir öğünde bir buçuk ekmek yiyor diye haber yapmış benim resmimi koymuşlardı.

Kore'ye gönderilen ilk birliğin askerlerinden biri de İbrahim Sürücü. Kunuri savaşın da yaşadıklarını anlatırken o anı tekrar yaşıyor gibiydi. Üç savaş gemisi ve bir denizaltı ile yirmi sekiz gün süren yolculukla Pusan Limanı'na çıktık. Trene binerek Seul'e geçtik. Seul'de on beş gün kaldık. Bizi daha sonra arabalarla Kunuri'ye sevk ettiler. Seul'den Kunuri'ye giderken yolda bizim arabalara ateş açıldı. Zonguldaklı bir arkadaşımız kolundan vuruldu. Sonra yarasına pansuman yapıldı. Yollar çok kötüydü. Arabaların gidemediği yerde inerek yaya olarak devam ettik. Düşmanın içine yaklaşınca arabayı da bıraktık. Arabayla gitmek daha da tehlikeliydi. Her yer ormanlık. Biz orada biraz ilerledikten sonra

bir tepeye çıktık. Bize dediler ki siz Kuzey Kore'nin başkentine gidiyorsunuz. Biz de nasıl bir yer olduğu merakıyla yola devam ediyoruz.

Bir süre sonra Türk askerine gerek kalmadı haberi geldi. Bizim elimizde telsizlerden haber geldi. Orada biraz dinlendik. Sonra biz cephe hattına girmeye başladık. Ancak bir süre sonra düşmanın bizi çevirdiği anlaşıldı. Bizi kurtarmaya gelen takviye kuvvetler büyük kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kaldılar. Biz burada büyük kayıp verdik. Zaten Kunuri dışında bu kadar büyük başka bir kaybımız da olmadı. Bölgeyi bilmememiz bize çok şey kaybetti. Çinliler bölgeyi çok iyi biliyordu. Biz ana yollardan ilerlemeye çalışırken onlar kestirme yollardan bizim önümüzü kesiyorlardı.

Kestirme yoldan geçerek, bizden önce köprülere ulaşmış bizim geçmemizi engellediler. Köprüleri tahrip ettiler. Kunuri'de yerleşme gibi bir durum olmadı. Bazı eşyalarımızı da bırakmak zorunda kaldık. Üç gün sonra o çemberden kurtulduk. Çemberde olduğumuz zaman ilginç bir olayla karşılaştık. Çemberin içerisinden kurtulmaya çalışıyoruz. Her yer ateş altında. Yangın yeri gibi. Kurşunun nerden geldiği belli olmuyor. Çinlilerle iç içe girdik. Etrafımızda dar olduğu için kurşunlar etrafımızda vızıldıyor. Düşman dibimizde. Mecburen yakınımıza atış yapmak zorun da kaldılar. Toplar neredeyse doksan derece dikildi. Bizim topçuların attığı topolar ayağımızın dibine düşüyordu. Bir anda arkamızda bir ses belirdi.

Bir geyik hızla bize doğru yaklaşıyor. Yanımızdan geçerek ormana yöneldi. Geyiği vurmamın günahıdır, dikkat edin dediler. Onu kollayarak ateş ettik. Biz de şaşırдық. Hayvan o kadar kurşunun içinden kendine bir yol belirleyip geçip gitti. İlk başta bu geyik de nereden çıktı, bu ateşin içinde ne işi var diye düşündük. Sonradan düşündük ki bu bize ilahi bir işaretti. Üç gün sonra o çemberin içinden çıktık. Hem de geyiğin gittiği doğrultudan geçerek, onun ilerlediği yoldan çıktık. Orada bizi Allah'tan başka kimse yardım edemezdi. Elimizde ki mühimmat da bitti. Bize çemberden çıkana kadar malzeme ulaştıramadılar. Bize ilk başlarda tam manasıyla kan kusturdular. Ama bu uzun sürmedi. Bizi bir daha bu durumda bulamadılar. Geri çekilmek zorun da kaldılar. Bize söylenenlere göre eğer orada yenilmiş olsak diğer BM askerleri Çinlileri durduramayıp geri çekilmek zorunda kalacakmış. Zaten biz gittiğimizde BM askerlerinin elinde iki şehir kalmış. Çinliler onları Güney Kore kıyılarına kadar sürmüş.

Kunuri'nin ardından Kore'nin birçok yerinde mücadele ettik. Bir gün koruduğumuz bölgeyi Filipinli askerler bırakıp başka bir bölgeye hareket ettik. O günde bir bölük Çin askeri bize teslim olmaya niyetlenmiş. Silahları indirip Filipinlilerin yanına doğru yaklaşmaya başlamışlar. Ama bizim orada olmadığımızı fark etmemişler. Tam yaklaştıklarında Türk olmadıklarını görmüşler. Hem Filipinliler hem de Çinliler silahlara sarılmışlar. Sonra niyetlerini anlatmışlar. Çinli subay Türklerin namına size teslim oluyoruz diyerek Filipinlilere bölüğüyle birlikte teslim olmuş.

Kore'ye gönderilen ilk üç grup muharip olarak görev yaptı. Ancak dördüncü birlikten itibaren ateşkes imzalandığı için bir çatışma olmadı. Hüseyin ÇAKIR dördüncü birlik de görevli askerlerden birisi olarak yaşadıklarını anlattı. Biz Kore'ye gittiğimiz de ateşkes imzalanmıştı. Bu sebeple biz savaşmadık, çatışmaya girmedik. Karşı taraftan hiç taarruz olmayınca bizden de müdahale olmadı. Ardından mütareke imzalandıktan sonra bölgede ileri karakol kuruldu. Biz orada nöbet beklemeye başladık sınır ihlali var mı, saldırı var mı diyerek bekliyorduk. Ama Çinliler hiç saldırıya yeltenmediler. Düşmanla çatışmaya girmedik ama bize teslim olan düşman askerleri oldu. Ayrıca biz oradayken esir mübadelesi de oldu. Bir Türk askeri Çin askerinin elinde üç yıl esir kaldıktan sonra mübadele sırasında serbest kaldı ve adam bizim birliğe girer girmez Türk bayrağına sarılıp ağlamaya başladı. Onları bir kafese tıkmışlar. Üç yıl kıyafetleri değişmemiş. Saçları sakalları birbirine

karışmış. Aç bırakılmışlar. Çinliler, yemeleri ihtimaliyle kafeslerin içinde ki ve etrafındaki otları bile sökmüşler.

3. Sonuç

Kore Savaşı sırasında Türk Birliklerinin göstermiş olduğu üstün başarı ve muharebeler esnasında kendilerini feda etmek pahasına BM kuvvetlerini imhadan kurtarmaları, ABD’de ve Avrupa’da Türkiye’nin imajını artırmıştır. Güney Kore’nin kurtarılarak egemenliğine kavuşmasında Türk askerinin büyük katkısı olmuştur.

Savaş sadece silahla kazanılamazdı. Silahı kullanan insandır. İnsanı da güçlü kılan manevi ruhtur. Hayata bakış açımız, özgürlük, vatan, millet, namus kavramlarına ve ölüme değer veren bir millet olmamız en belirgin özelliğimiz. Bu föktörlerin etkisiyle, dünyanın bir ucundaki bir milletin mücadelesine kendisi için mücadele edermişcesine dört elle sarılmamız da önemli bir durum. Türk Tugayı’nın Kore Savaşı’nda göstermiş olduğu üstün başarılar savaşın seyrini değiştirmiştir. Türk askerinin cesaret ve başarısı diğerlerini de ümitlendirmiştir.

Güney Kore halkı Türk askerinden gördüğü sevgi ve fedakârlık karşısında minnettar kalmıştır. Güney Kore halkı Türk askerinin diline ve dinine de büyük eğilim göstermiştir. Kore Savaşı’nda Türk askeri göstermiş olduğu başarıyla, Türk askerinin kahramanlık geleneğinin devam ettiğini, sağlam ve ileri bir askeri kültüre sahip olduğunu, her türlü durum ve koşul içerisinde başka ülkelerin askerleri ile kıyaslanamayacak derecede savaş yeteneklerine sahip olduklarını tüm dünyaya göstermiştir.

KAYNAKLAR

GÜVEN Cüneyt (2007), Sebep ve Sonuçlarıyla Kore Savaşı ve Türkiye, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı Türkiye Cumhuriyeti Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Denizli

ÜZMEZ Adnan (2006), İkinci Dünya Savaşı’ndan Sonra Gelişen Olayların Işığında Kore Savaşı ve Türkiye, İstanbul Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, İstanbul